

زیبایی آفرینی تشخیص در سروده های احمد عزیزی

فرشته فتحی

کارمند دانشگاه پیام نور- دانش آموخته دانشگاه ارومیه

چکیده

احمد عزیزی از شاعران نوآور و پرشور معاصر است که ذوق سرشار و ذهن خلاقش، سروده هایی ناب، زنده و پویا آفریده است. در پرتو تخیل قوی او، پدیده های طبیعت، مفاهیم انتزاعی و اشیاء با شخصیتی انسانی نموده شده اند به ویژه عناصر طبیعت که بیشترین تعامل را در شورآفرینی سخن شاعر دارد. تشخیص (جاندارپنداری) به همراه دیگر آرایه های ادبی همچو: جناس، مراعات النظیر، کنایه و... در شعرهایش حضوری موثر و درخشان دارد. این همراهی علاوه بر تأثیر بیشتر بر مخاطب، زیبایی و غنای سروده ها و بار موسیقایی آن را نیز افزون کرده است. همچنین فراوانی اطلاعات فلسفی، دینی، عرفانی و ادبی، دایره واژگانش را فرامی برد و شاعر با کمک آرایه تشخیص تصویرهای بدیع می آفریند. تصویری که معنا و مفهوم در پس آن دست یافتنی می شود و از رهگذر درک، احساس و تجسم به مخاطب انتقال می یابد. در این جستار به روش کتابخانه ای، سه مجموعه شعر قوس غزل، شبنم های شبانه و طغیان ترانه از احمد عزیزی مورد بررسی قرار گرفته اند که طغیان ترانه بیشترین هنرنمایی آرایه تشخیص را به خود اختصاص داده است.

واژگان کلیدی: احمد عزیزی، تشخیص، آرایه های ادبی.